

vse kupčije z njo, to pa že sem od dne 1. jun. Škode za našo cesarstvo menda to ne bo veliko, vsakako pa je trma rumunske vlade sumljiva. Bog zna, kdo vtika tu svoje roke! — Rusi čejo po Poljskem več novih železnic zgraditi in načrt za njo izdelujete posebni komisiji, ki ste od carja imenovani. — Nemški zvezni svet ni vzprejel določbe, da se sme na Poljskem pri sodnijah obravnavati poljski, kedar se tiče obravnava samo poljskih ljudi. Pravica pa Nemec, ta ne gresta vkup, kedar gre za Slovana. — V Belgiji ne smejo več delalci obhajati zborov, ker jih jim vlada ne dopusti, to pa za to, ker se je bati novih uporov. Mi dvomimo, da bi jih s tem odpravili. — Gladstonov načrt ustave pri Irceih so v državnem zboru v Londonu s 30 glasi večine zavrgli. Kaj bode Gladstone na to odgovoril, ali bo državni zbor razpustil ali pa bo sam vzel slovo, to še ni znano. — Francoska zbornica vzprejme skorej gotovo postavo, da morajo vsi oni principi, ki si trdijo pravico do prestola, brž zupustiti deželo, ostali pa, ako jim to zapove vlada. Da je to krivica, uvidi vsakdo, ali pa republiki odpravi strah, to je bolj, kakor dvomljivo. — Vlada kralja Umberta ima vsled novih volitev večino za se, toda ni znatna, pri vetrastih Lahih se v hipu lahko izpremeni v manjšino. — Sv. Oče so imenovali več novih kardinalov in v lepem pismu do španske kraljice so izrekli, da vzprejmo ponudbo biti kralju za botra. Gora Etna na Siciliji še nima miru, mesto Nikolosi, ki ji leži v znožju, so vsled tega popustili prebivalci in bode ga skorej gotovo konec — Kolera še mori vedno po Italiji. V Benetkah zbolijo jih vsak den po 20 do 30, v Bari in v Orisi po 2 ali 3. — Rovar Most je v Novem Jorku obsojen na eno leto težke ječe in 500 dolarjev globe. Ako pa teh ne izplača, ostati mu bo še za vsak dolar en den dalje v ječi.

Za poduk in kratek čas.

Nemška slavnost v Ljubljani.

V Ljubljani živi mala peščica Nemcev, katerim se pridružuje nekaj ponemčenih Slovencev. Toda ogromna večina je slovenska, o tem se je vsak, kdor tega ni verjel, lahko prepričal te dni. Nemški „turnverein“, pravi pri-tlikovec med enakimi društvi, ki ima k večjemu do 30 členov, hotel je napraviti veliko nemško demonstracijo.

Sklenil je na spomin nečega grofa Auersperga, na hiši, kjer se je bil ta porodil, vzdati ploščo. Tisti grof Anton Auersperg bil je velik protivnik Slovencev, zato ni čuda, da je mestni odbor ljubljanski odklonil ponudbo turnvereina, ki je želel, da naj mesto prevzame ploščo v svojo last in varstvo. Ob enem

pa je mestni odbor se izrekel proti celi slavnosti, ker bi se po njej utegnil motiti javni mir. —

Turnverein je namreč tamkaj najbolj črteno društvo in povabil je vrh tega vnauja enaka nemška društva iz sosednjih dežel, zlasti iz Celja, Celovca, Maribora itd. Torej se je pokazalo, da se hoče svetu Ljubljana razkriti kot nemško mesto. Razburjenost med ljudstvom je od dne do dne naraščala. Že v predvečer, ko se je slišalo, da pridejo tuji turnarji, zbralo se je pred kolodvorom več tisoč ljudi, pa prišlo jih je bilo le kacic 4 do 5 z večernim vlakom. Pripeljalo se jih je še le v četrtek dopoldne 16 iz Celja, ravno toliko, kolikor je bilo na kolodvoru razstavljenih žandarjev in policajev, da so jih spremljali v mesto. V celem mestu ni bilo videti ne ene zastave, ne kakega okinčanja hiš, le na Križevniškem trgu, kjer je bila plošča vzdana, so okinčali Auerspergovo hišo. Ob 11. uri bi imel biti spre-vod z godbo in zastavami. Do tega časa nabralo se je v zvezdi čedalje več ljudstva, pa tudi žandarmarije 25 mož in vsa mestna policija. Ko so se celjski turnarji mimo peljali, zagromeli so pereat-klici in žvižgalo se je. Policija ugrabila je več ljudi in jih odgnala v zapor na rotovž. Turnverein pa je v prav pohlavnem številu brez godbe korakal na Križevniški trg, z enim bobnarjem na čelu in po dovršenem razkritju spet nazaj v kazino, kjer so se potem kratkočasil pri pivu. Popoldne šli so v bližnji Tivoli, na vseh straneh obkoleni od žandarjev in policistov, da se jim nič hudega ne pripeti. Žvižganje se je zdaj pa zdaj ponavljalo in policija je imela dosti opraviti z ugrabenjem nemirnežev.

Na zvečer bil je napovedan komers (popivanje, govorjenje in popevanje) v kazini. Ko je nastala tema, gnjelo se je vse polno ljudstva po kongresnem trgu in nemir je naraščal. Prišel je sam g. dež. predsednik s komandantom tukajšnjega polka, generalom Keilom, ki je odredil, da pride šest kompanij vojakov, ki so že čakali pripravljeni v kosarni, na pomoč policiji. Kakor v obsedenem mestu razdelili so se vo-jaki po vseh ulicah okoli kazina in nikogar niso pustili pred kazino. Ker ni ponehalo kričanje in žvižganje, so zraven začeli zapirati ljudi in do polnoči jih odgnali mnogo, pravijo, da blizu 100, v resnici pa le 15 oseb v zapor.

Končno izreče general sam, da bi ne prišlo do hujega, željo, da naj poneha komers v kazini in da se naj tuji gostje spravljajo na železnico. Komers se je res ustavil. Pripravili so hitro vozove in kar jih je mislilo se odpeljati, vsedli so se pri stranskih vratih ter, od vseh strani obdani od vojaške straže, premikali se na kolodvor. Ko je ljudstvo to izvedelo in so se ugasnile luči v kazini, razpršilo se je,

vsak na svoj kraj, kogar ni imela policija že zaprtega na rotovžu.

Ljudstvo se je še tudi naslednje večere zbiralo na trgu, kjer je vzdana spomeniška plošča za Auersperga, tako da je policiji na pomoč prišlo vojaštvo, ki je razganjalo razsajalce in nekatere prijelo in zaprlo. Policija straži noč in dan pred spomenikom, da ga obvaruje poškodovanja.

Vsak pa se vpraša, čemu take zdražbe in zakaj se ni prepovedala ta povsem nepotrebna slavnost? Ljubljana neče biti in nikdar ne bode steber nemškega mosta do Adrije.

Smešnica 23. Žena: „Mož, verjemi ali ne, toda jaz imam deset prstov na vsaki roki pet in dvajsti pa na rokah in nogah.“

Mož: „To ni mogoče!“

Žena: „Pač, je že mogoče, samo poslušaj: Jaz imam deset prstov, na vsaki roki pet, in dvajsti pa na rokah in nogah.“

Mož: „A tako! Tvoja mora biti pač vselej prava.“

Razne stvari.

(Cesarsko darilo.) Svitli cesar so č. oo. frančiškanom v Brežicah za popravilo zvonika 200 gl. darovali.

(Za šolo.) Hranilnica v Gradcu je podarila za stavljenje nove šole pri sv. Martinu blizu Slov. Gradca 200 in okrajna hranilnica v Slov. Gradcu 1100 goldinarjev.

(„Savinjski sokol.“) Izlet, ki ga je Savinjski sokol dne 3. junija imel iz Mozirja v Žalec, obnesel se mu je vskozi lepo in dostojno ter so ga bili Žalčani, s svojim vrlim županom na čelu, že pred trgov vzprejeli. To je bilo vse drugo življenje v Žalcu, kakor takrat, ko je bil šulverein tje prišel.

(„Zalepka.“) C. kr. pošta izdaja sedaj poštne pisma ali zalepke po 3, 5 ali 10 krajcarjev. Oblika jim je kakor dopisnicam, samo da ste dve vkup in se zaprejo s tem, da se oslini znotranji del robov in zalepi — od tod ime —, odprejo pa se, ako se odtrgajo konci roba. Zunaj so sivo modre, od znotraj pa bele barve. Besede so na njih nemške in slovenske, to pa samo, ako jih terjaš, sicer se ti ponudi samo z nemško besedo.

(Javna zahvala.) Velečastiti gospod Janez Brglez župnik v Artičah so dvorazredni šoli v Artičah blagovoljno podarili nad 70 knjig, s katerimi se je jako pomnožila šolska in učiteljska bukvarnica. Za ta lepi dar jim šolsko vodstvo v imenu učencev in učiteljstva izreka najtoplejšo zahvalo.

Nadučitelj: Jože Kliné.

(Nastavljenje.) Dež. šolski svet je na šoli v Studencih pri Mariboru nastavil g. Jos. Fistravca za stalnega učitelja.

(Dovolitev.) „Leposlovno bralno društvo“ je vis. namestnija pri Mali nedelji kljubu vsem oviram vendar dovolila. V kratkem začne svoje delovanje. Želimo mu mnogo udov in dober uspeh. Prijatelji tacega berila in našega naroda lepo prosimo, da nas s takimi sredstvi podpirajo.

Začasni odbor.

(Čudna dirka.) Da je v zgorenjih Hočah pri Mariboru nemškutarsko gnezdo, to je znano, ne pa tako, da je ondi France Rečnik doma. Ta mož ima črki „gg“ toliko rad, da ji hoče z vso silo mesto „k“ imeti v svojem imenu. A to še ni vse. Ta „gg“ bi rad tudi svojima konjema vtepel, zato ju je menda uni praznik vpregel ter ju podil iz Hoč doli do Slivnice in nazaj in to koj nekaj kratov. V tem pa je v eno mer upil: geh! geh! ter po konjih udrihal z bičem, da sta že bila vsa v penah. To je bilo trpelo, dokler se ni nekaj gospodov iz mesta usmili ubogih konj ter možu ustavilo dirke.

(Strela.) Pri sv. Martina na Pohorju je udarilo v poslopje posestnika J. Kobule ter mu je poslopje popolnem zgorelo. Zadnjo sredo pa je strela oškodovala telegrafske sohe med Slivnico in Hočami.

(V šterno) je padel 3 leta star otrok posestnika J. Fizoliča v Župelevu pri Brežicah. Šterna je na dvorišču in nima ograje. Poleg izgube otroka ima še oče sedaj sitnobe pri sodnji.

(Izzivanje.) Turnarji — vsi trdi (!) Nemci, to se vé — iz Maribora, Slov. Bistrice in Ptuja poleté binkoštni pondeljek v Konjice. Mi se sicer ne brigamo za nje, toda zdi se nam tokrat čudno, čemu ne gredó kam drugam, gori v trde Nemce. Tam bi jih bili gotovo veseli, v Konjicah pa bi jih lahko pogrešali in kolikor vemo, še prav radi.

(Iz bauernvereina.) Dr. Ausserer je bil tokrat v resnici prišel v zadnji zbor bauernvereina Mariborske okolice, toda kar poroča „M. Z.“ o tem zboru, bili so gospodje tokrat vsi polni srda. Vlada, ministri, advokati, judje („M. Z.“ molči o njih), vojaštvo in Bog vedi, kdo še jim polni srce z žolčem in srdom. Sirote trpé res veliko, izlasti pa še načelnik g. Appoth. Njemu se bojda prirezuje že celo kruhek na čedalje manjše kosce. Zadnje je menda že resnica, toda nož za to imajo ljudje v rokah, po čijih žilah ne teče slovenska kri, to že prav gotovo ne.

(Požar.) V nedeljo dopoldne je čč. šolskim sestram pogorelo gospodarsko poslopje pri Kamnici. Škode je pri 4000 gold., rešili so jim samo govejo živino, vse drugo pa je zgorelo. Požara je bojda zločinska roka kriva.

(Blazna deklina.) Znana sadjarica od sv. Petra pri Mariboru, Treza Kocbek, je zblaznela in so jo le s silo odpeljali v opazovalnico v Gradcu.